

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Departementet
2016-7414
Den 22. juli 2016

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg har i brev af 27. juni 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 994, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pia Adelsteen (DF)

Spørgsmål nr. 994

”Ministerens bedes kommentere kronikken ”Sandfodring som kystsikring bygger på fejlagtig dogme” af 21. juni 2016, jf. <https://ing.dk/artikel/kronik-sandfodring-somkystsikring-bygger-paa-fejlagtigt-dogme-181542>, herunder bedes ministeren redegøre for, om Kystdirektoratet mener, at halmballerne, der var placeret på forstranden ved Nørlev Strand, vil have en skadelig effekt på sedimenttransporten, idet de forhindrer havet i at æde frit af klinten ved stormflod og dermed reducerer ’den naturlige sandtilførsel’, som nævnt i artiklen.”

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Kystdirektoratet, som oplyser følgende, som jeg kan henholde mig til:

”Kystdirektoratet læser kronikken sådan, at Jørgen Kristiansen stiller spørgsmålstegn ved den kysttekniske faglighed, som Kystdirektoratet lægger til grund for administration af kystbeskyttelsesloven. Jørgen Kristiansen mener således, at det er forkert, at en kystbeskyttelseskonstruktion som f.eks. en skråningsbeskyttelse, der nedsætter erosionen og dermed tilførslen af eroderet sand til den langsgående sedimenttransport, forøger erosionen på nabostrækningerne.

Denne opfattelse er imidlertid ikke i overensstemmelse med gængs kystteknisk viden fra danske og internationale kystfaglige miljøer. Den langsgående strøm, som følger af bølger og vandstand, forårsager erosion. En skræntfodsbeskyttelse af sten ændrer som sådan ikke den langsgående strøm og dermed materialevandring, men kan forhindre, at erosionen sker i skrænten. Erosionen forsvinder dog ikke, men fortsætter foran og nedstrøms beskyttelsen. Det fører til forstejling af kystprofilen, hvorfor stranden foran skræntfodsbeskyttelsen med tiden vil forsvinde og underskære konstruktionen, som løbende skal forstærkes. Desuden vil der forekomme læsideerosion på nedstrøms nabostrækning, såfremt der ikke kompenseres med sandfodring mv. Det er denne negative virkning på kystprofilen og nabostrækningerne, der er en af årsagerne til, at det er Kystdirektoratets praksis at kræve tildækket skråningsbeskyttelse med kompenserende sandfodring.

Kystdirektoratet deler opfattelsen af, at løsninger over længere strækninger, hvor der er behov for kystbeskyttelse, er at foretrække, bl.a. fordi det vil være mere omkostningseffektivt for grundejerne.

Halmballer vil, i det omfang de overhovedet når at reducere skrænterosion under storm, inden de bliver væltet rundt og slået i stykker, kunne reducere den naturlige sandtilførsel til den langsgående sedimenttransport. Det svarer i princippet til virkningen af en skråningsbeskyttelse, hvor erosionen forøges på nabostrækningerne. Den primære årsag til, at halmballer ikke bør anvendes til

kystbeskyttelse er, at det ikke er en teknisk og miljømæssigt optimeret løsning, som er et af de hensyn, Kystdirektoratet i medfør af kystbeskyttelsesloven skal tage, ved behandling af ansøgninger om kystbeskyttelse.”

Esben Lunde Larsen

/

Ane Høiberg Nielsen